

Nogle af udvalgets spørgsmål til integrationsministeren og dennes svar herpå

Spørgsmål 28, 29, 33 og 34 og integrationsministeren svar herpå er optrykt efter ønske fra RV, SF og EL.

Spørgsmål 28:

Ministeren bedes præcist angive, hvilke dele af selvbetjeningsmodellen der ikke kunne være gennemført på det nuværende lovgrundlag?

Svar:

Som anført i besvarelsen af spørgsmål nr. 19 ad L 17 er det i dag muligt at afslutte en sag på det foreliggende grundlag, hvis ansøgeren ikke efterkommer en anmodning om at medvirke til fremskaffelse af de nødvendige oplysninger til sagens afgørelse. Der kan henvises til Hans Gammeltoft Hansen m.fl., Forvaltningsret, 2. udgave 2002, s. 478.

Det er ikke hensigten med selvbetjeningsmodellen at tilvejebringe mulighed for at afvise ansøgninger i videre omfang, end hvad der følger af almindelig forvaltningsret.

Selvbetjeningsmodellen er således først og fremmest medtaget i lovforslaget for parlamentarisk at forankre den væsentlige omlægning af sagsgangen i Udlændingesservice, som selvbetjeningsmodellen er udtryk for. Det kan i den forbindelse bl.a. henvises til den betydelige politiske og offentlige interesse for Udlændingesservices sagsbehandling.

Spørgsmål 29:

Ministeren bedes uddybe, i hvilke særlige tilfælde der kan være tale om at se bort fra selvbetjeningsmodellen, og om der i den tolkning ligger en kvalitativ forrykkelse af ansvar fra Udlændingesservice til den enkelte ansøger?

Svar:

Formålet med selvbetjeningsmodellen er, at ansøgere i højere grad skal tage ansvar for oplysning af sagen, herunder oplysninger, som ansøgeren og den herboende er nærmest til at skaffe.

Det fremgår af lovforslaget, at der i særlige tilfælde, hvor ansøgeren – og i familiesammenføringsager også den herboende – ikke er i stand

til at oplyse sagen, vil kunne ses bort fra selvbetjeningsmodellen, således at Udlændingesservice overtager oplysningspligten.

Som det fremgår af besvarelsen af Integrationsudvalgets spørgsmål nr. 6 ad L 17, vil det være tilfældet, hvor de pågældende ikke har forudsætningerne for at oplyse sagen, f.eks. på grund af fysisk eller psykisk handicap m.v. Det er i overensstemmelse med den almindelige forvaltningsret og indebærer således ikke, at ansvarret i denne henseende rykkes til ansøgeren.

Spørgsmål 33:

Som opfølgning på ministerens besvarelse af spm. 14 ønskes en redegørelse for, hvad der efter ministerens opfattelse er en acceptabel sagsbehandlingstid (antal dage) for den screening, der skal afgøre, om en sag er fuldt oplyst. Der henvises i den forbindelse til, at ansøgningstidspunktet fremover beregnes ud fra tidspunktet for indsendelse af den fuldt oplyste sag, hvorfor det har væsentlige konsekvenser for ansøgeren, hvis screeningstiden andrager en længere periode?

Svar:

Det er en forudsætning for selvbetjeningsmodellen, at Udlændingesservice hurtigt giver ansøgeren besked om, hvorvidt ansøgningen afvises eller tages under behandling.

Screening af en sag med henblik på en vurdering af, om sagen skal afvises, vil derfor normalt ske inden for en uge efter modtagelsen af ansøgningen.

Jeg kan i øvrigt henvises til besvarelsen af Integrationsudvalgets spørgsmål 18 ad L 17.

Spørgsmål 34:

Vil ministeren, når selvbetjeningsordningen har været sat i værk i 12 måneder, foranstalte en evaluering af modellens effekter for såvel styrelse som ansøgere og oversende denne til Folketingets Integrationsudvalg til orientering?

Svar:

Ja.